

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.

„prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 20.000 Kč za správní delikt dle ust. § 88 odst. 1 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále též „zákon o ochraně přírody a krajiny“), kterého se dopustil tím, že na konci března 2015 na pozemcích parc. č. X a X, vše v k. ú. [REDAKCE], nechal pokácet bez povolení orgánu ochrany přírody celkem 46 ks dřevin rostoucích mimo les o obvodu kmene nad 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí, čímž se dopustil porušení ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Dále byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč podle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. Žalobce se svou žalobou současně domáhal zrušení prvostupňového rozhodnutí.

2. Žalobce v žalobě namítal, že se správní delikt nestal; žalobce se protiprávního jednání nedopustil, pouze nechal na svých pozemcích pokácet dřeviny, jež nevyžadují předchozí souhlas orgánu ochrany přírody. Napadená rozhodnutí jsou nezákonná, neboť došlo k porušení ust. § 2 odst. 3 a 4 a § 3 správního řádu, když v řízení nebyly dostatečně zjištěny všechny rozhodné skutečnosti, dále podklady (žalovaného) pro vydání rozhodnutí jsou účelově spekulativní a vadné, správní orgány nedostatečně vyhodnocovaly žalobcova tvrzení a neprováděly jím navrhované důkazy a závěry z nich učiněné neodpovídají skutkovým okolnostem. Žalobce v doplnění žaloby uvedl, že vyjádření žalovaného obsahuje nepřesnosti, nepravdivé a zkreslené údaje. Žalovaný z konkrétních faktů vyvozuje nesprávné závěry, vykládá je zásadně a účelově v neprospěch žalobce a v rozporu s dalšími skutečnostmi. Pravdivý a ucelený obraz skutkového děje by musel správní orgán vést k závěru, že žalobce není pachatelem uvedeného přestupku a že i právní kvalifikace je podána zmatečně a chybně.
3. Dle žalobce správní orgány neakceptovaly tvrzení žalobce, že došlo pouze k vyřezání pařezového prostoru a že zjištěné pařezy dřevin nadlimitního charakteru pochází zřejmě z neoprávněné předchozí těžby neznámého subjektu (zřejmě se jednalo o krádež). Dle žalobce tvrzení žalovaného, že k seřezávání pařezů je třeba platného povolení dle Věstníku MŽP č. 4/2007, nemá v tomto předpisu oporu a nezakládá tak hypotézu deliktního jednání. Dle žalobce na konci března 2015 došlo v dané lokalitě i na přilehlých pozemcích ke kácení dřevin podlimitních parametrů, což žalovaný dokonce potvrdil, nicméně jako nevýznamný fakt pro rozhodnutí. Přitom pro výpočet dosažené kubatury je dle žalobce zásadní, na jaké ploše bylo celkem kolik dřevin podlimitních parametrů vytěženo. Žalobce tvrdil, že jím byl skutečný a zjitelný stav 160 ks podlimitních dřevin v řízení doložen. Žalovaný sice připustil, že při započítání všech podlimitních dřevin lze dojít k počtu „dalších 115“ skácených stromů, ovšem k tomu bez dalšího odůvodnění konstatoval, že by tím nebylo možné dosáhnout objemu 29 m³. Žalobce uvedl, že nadále trvá na tom, že objem všech pokácených podlimitních dřevin činil právě 29 m³. Dle žalobce kubatura 29 m³ dřevního hroubí neodpovídá počtu pokácených 45 ks nadlimitních stromů; dle tabulek pro stanovení hmot porostů podle jednotlivých hmotových křivek užívaných Lesy České republiky, s.p. (dále jen „Lesy ČR“) by se totiž v případě takového počtu nadlimitních stromů (45 ks) jednalo o 44 m³ kulatiny. Dle žalobce se správní orgány vůbec nezabývaly otázkou, kde je chybějících 15 m³ (tj. 1/3 celé spekulované výše těžby nadlimitních dřevin). Žalobce dále namítal, že přestože správní orgán bez uvedení důvodu zpochybňuje předmětnou fakturu společnosti [REDAKCE] s.r.o., stále z ní ve věci vychází. Žalobce trval

na tom, že se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami a předloženými důkazy; žalovaný je neposuzoval, paušálně je odmítl. Veškerá exaktní zjištění (nesoulad počtu dřevin, svažitost terénu, potvrzení stavu třetími subjekty) byla správním orgánem bez dalšího označena za účelová a nebylo k nim přihlédnuto. Žalovaný dle žalobce neprokázal, že vyfakturované množství dřeva neodpovídá těžbě žalobce, neboť žalovaný vycházel z nereálného množství dřevin a z nereálného výpočtu; žalovaný zaměňoval pojmy kulatina a hroubí.

4. Žalobce dále nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že by při vytěžení 30 ks podlimitních dřevin bylo nelogické fakturovat 8 hod. práce, včetně práce s koněm. Žalobce namítal, že správní orgány bagatelizovaly nepopiratelnou prudkost svahu terénu, jež činila užití koňského potahu logickým taktéž v případě svozu dřevin podlimitních parametrů. Předmětné pozemky mají svažitost 16 – 18°, s dojezdovou vzdáleností větší než 50 m od komunikace. Dle žalobce měla i použitá speciální mechanizace problém na takovém pozemku hroubí odklidit a tedy bylo nutné použít koně a pozemky tak byly značně rozježděny. Žalobce dále uvedl, že mu není známo, jak správní orgány definují rozdíl mezi pozemkem, po němž se stahují podlimitní a nadlimitní kmeny, když zjištěný stav prohlašují jako důkaz nadlimitní těžby.
5. Žalobce dále namítal, že správní orgány přes výzvu žalobce obsaženou v odvolání nevyslechly pracovníky společností, kteří prováděli následnou manipulaci se dřevem po kácení, za účelem odstranění rozporu ohledně parametrů dřevin a skutečně vytěžené kubatury. Správní orgány ve svých rozhodnutích ani nijak nevyhodnocovaly výpověď svědka [REDACTED], který potvrzuje tvrzení žalobce.
6. Žalobce dále namítal, že se správní orgány nezabývaly námitkou, že předmětný zápis kontrolního orgánu obsahuje v dané lokalitě neexistující druhy. Správní orgány pouze poukazovaly na to, že žalobce danou lokalitu zjevně dobře znal, když se po zahájení řízení důkladně zabýval vážnými chybami správního orgánu ve věci počtu a skladby dřevin.
7. Žalobce dále namítal, že se správní orgány nezabývaly tvrzením, že se žalobce se svým záměrem pokácet předmětné dřeviny předem obrátil na Lesy ČR, kdy požádal o informaci, zda je při plánované podlimitní těžbě potřeba dalšího stanoviska orgánu státní správy či splnění dalších podmínek, a Lesy ČR daly s těžbou souhlas.
8. Dle žalobce vyhodnocení míry narušení estetické a ekologické funkce předmětných dřevin před jejich skácením a z toho dovozovaná míra závažnosti deliktu přesahuje hranici přiměřenosti správního posuzování a neodpovídá realitě. Dle žalobce žalovaný nezdůvodnil, že se v dané lokalitě mělo jednat o „kulturní, historickou a estetickou dominantu místa“, když toto tvrzení neodpovídá realitě. Žalobce dále nesouhlasil s argumentací ohledně zapojenosti a charakteru porostu v dané lokalitě, jež byly hodnoceny dle leteckých snímků. Přibližně v roce 2014 byla na vedlejším pozemku provedena těžba vlastníkem vedlejšího pozemku v obdobném rozsahu. Pokud toto nebylo z leteckého snímkování zřetelné, tyto snímky nemohou být použity jako důkaz. Žalovaný odkázal na snímky z roku 1953, ze kterých žalobce dovozuje, že původní porost byl velmi omezený a celá lokalita měla jiný krajinný charakter.

9. Žalobce dále uvedl, že kontrola byla správním orgánem prvního stupně provedena na základě anonymního hlášení ohledně pozemků Lesů ČR a na pozemky žalobce vstoupila při snaze jich dosáhnout, bez oznámení a bez předchozího svolení. Anonymní udání nebylo žalobci k jeho žádosti ve správním řízení předloženo s tím, že se původně netýkalo žalobcova případu a není tedy součástí spisu. Dle žalobce zásah nebyl takového rozsahu, že by upoutal kolemjdoucí.
10. Žalobce k výzvě soudu předložil tabulky pro stanovení hmot porostů, na něž ve svém vyjádření odkazoval.
11. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí. Žalovaný shledal polemiku žalobce o neprokázání kácení dřevin o parametrech, u nichž je vyžadován souhlas orgánu státní správy ke kácení, jako bezpředmětnou a účelovou. Dle žalovaného byl v průběhu správního řízení shromážděn spisový materiál, v němž byla dle žalovaného dostatečně prokázána souvislost vlivu činnosti žalobce v dané lokalitě na skutečnost, že došlo k nepovolenému kácení dřevin rostoucích mimo les. Česká inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Olomouc, na podkladě anonymního telefonátu upozorňujícího na kácení většího počtu dřevin a odstranění dřevní hmoty provedla dne 8. 7. 2015 inspekční šetření na pozemcích ve vlastnictví žalobce, kde bylo zjištěno kácení dřevin; na místě byly změřeny pařezy větších dřevin. Stav řezných ploch pařezů a ponechaných větví odpovídal zásahu provedenému v jarním období roku 2015. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že došlo k neoprávněnému pokácení 45 ks dřevin, jejichž obvod kmene ve výšce 130 cm byl větší než 80 cm. Žalovaný má za prokázané, že k tomuto pokácení dřevin rostoucích mimo les došlo při podnikatelské činnosti žalobce; k tomu žalovaný poukázal na vyjádření žalobce ke kontrolnímu šetření ze dne 7. 7. 2015. Žalobce v protokolu z předmětného šetření uvedl, že veškeré předmětné kácení provedl z důvodu zasahování stromů do travního porostu; o kácení žalobce vyrozuměl Lesy ČR. Dle žalovaného by doložený objem těžby 29 m³ nebyl reálný v případě, kdy by na předmětných pozemcích došlo ke kácení dřevin o parametrech, které nevyžadují předchozí souhlas orgánu ochrany přírody. Žalovaný upozornil, že doložený objem těžby 29 m³ vychází z faktury dodavatele [REDAKCE] ze dne 10. 5. 2015 a faktury společnosti [REDAKCE] s. r. o. vystavené dne 3. 7. 2015, tj. několik měsíců po realizaci prací a těsně před provedením kontrolního šetření ČIŽP. Dle žalovaného by manipulace s dřevní hmotou v době trvání 8 hodin a práce s koněm neměla logiku, pokud by se jednalo o kácení podlimitních stromů o průměru přibližně 20 cm a jejich pořezání. Dle žalovaného použití koní dokazuje zpracování vzrostlých stromů. Dle žalovaného jsou z leteckého snímku ze dne 6. 6. 2015 zřejmé koleje od techniky a rýhy, kudy byly kmeny za pomoci koní stahovány; stav louky tak tvrzenému stahování kmenů o průměru 20 cm neodpovídal. Žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2007, č. j. 11 Ca 255/2007, podle kterého uzavření smlouvy nezabývá odpovědnosti subjekt, který dal k provedení takového jednání souhlas, pokyn, návod apod.
12. Žalovaný dále uvedl, že v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnotil a vypořádal všechny vznesené námitky; vypořádání má oporu v konkrétních zjištěních a popsáních údajích. Dle žalovaného by případné dřívější kácení většího množství dřevin, zpracování dřevní hmoty a její odstranění z pohledově exponované lokality nepochybně neuniklo pozornosti veřejnosti a příslušných správních orgánů, jak se stalo po provedení kácení

žalobcem na jaře roku 2015. Z leteckého snímku dané lokality z roku 2012 je zřejmá původní polní cesta lemovaná vzrostlými stromy a zapojeným porostem vykazujícím stejnoměrný charakter a skladbu dřevinného porostu. Na leteckém snímku dané lokality ze dne 6. 6. 2015 jsou na loukách ve vlastnictví žalobce patrné rýhy po několikanásobném nedávném stahování dřevní hmoty; vykácené pozemky navazují na obou stranách na vzrostlý porost a vzniklé proluky jsou viditelné z přílehlé místní komunikace. Co se týče kácení dřevin na dalších přílehlých pozemcích ve vlastnictví žalobce, žalovaný dospěl k názoru, že jejich počet je objemově zanedbatelný a že i s jejich započtením do kubatury zjištěných a změřených podlimitních dřevin na předmětných pozemcích by nebylo dosaženo zjištěného objemu 29 m³ vytěžené dřevní hmoty.

13. Dle žalovaného není z odvolání a ani z průběhu prvoinstančního řízení zřejmý návrh žalobce na provedení výslechu žalobcem, jak žalobce uvádí ve své žalobě.
14. Dle žalovaného vyhodnocení míry narušení estetické a ekologické funkce pokácených dřevin před jejich skácením a z něj vyvozená míra závažnosti správního deliktu vyplývá z ust. § 88 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. Kácením došlo ke změně charakteru lokality (jedná se o rozhraní bývalé cesty a zemědělsky obhospodařované louky) a k narušení biokoridoru napojeného na les dvěma prolukami. Pokácené dřeviny s ohledem na svůj zdravotní stav, vzrůst a místo představovaly přírodní a estetickou dominantu, jelikož šlo z části o dřeviny lemující původní polní cestu, která je v katastru nemovitostí stále vedena jako komunikace, a v této části s ohledem na sklon svahu stromy hospodaření na loukách nepřekážely a nezasahovaly do louky.
15. Dle žalovaného není relevantní tvrzení žalobce, že o svém záměru kácet dřeviny informoval Lesy ČR, když se v předmětné věci jednalo o nelesní pozemky.
16. Žalovaný ve svém doplnění k výpočtům objemu těžby dřevin uvedl, že po provedené těžbě byly změřeny průměry pařezů dřevin ponechaných na místě, které byly dle metodiky ČSOP č. 6 přepočítány na obvody kmenů ve výšce 130 cm nad zemí. K výpočtu objemu dřevní hmoty, tzv. hroubí bez kůry (O), byly použity tzv. Objemové tabulky – „Hmota hroubí pro všechny věkové třídy“ pro dřeviny jasan (použito také pro olši a topol) a buk (použito také pro břízu a lípu) a vztah $O \text{ (cm)} = d_{1,3} \text{ (cm)} * \pi$ (Ludolfovo číslo). Objem celých kmenů (nikoli jen objem tzv. kulatiny) pak byl stanoven dle předmětných tabulek. Objem předmětných pokácených kmenů stromů představovaný kulatinou (plnodřevná silná a rovná dřevní hmota s minimem suků) a tzv. surovými kmeny (obvykle netvárné části kmenů, méně hodnotné nebo jejich vrcholové části) byl stanoven v minimálním objemu dříví 44,85 m³. Dle žalovaného obdobný objem dříví 44,78 m³ uvedl i žalobce, který patrně určoval kubaturu dle tzv. kubírovacích tabulek. K tomu žalovaný uvedl, že mu není zřejmé, jak žalobce k výpočtu objemu dříví dospěl, když údajně neznal průměry kmenů (sortimentů), jež je nutné změřit v jejich polovině délky. Žalovaný k tomu poznamenal, že v prvostupňovém rozhodnutí byly uvedeny pouze průměry celých kmenů ($d_{1,3}$), nikoli jejich délky. Dle žalovaného se z lesa neodváží celé kmeny (max. délky 14 m) a v lese se rozmanipulovávají na sortimenty (obvykle již u pařezu), a to na kulatinu a surové kmeny (rozdílné zpeněžení a účel). Dle žalovaného tak výtěžnost uvedených základních sortimentů v případě topolů a jasanů činí v poměru 60 - 65 % : 35 - 40 %. Předmětná faktura na 29 m³ tedy může představovat objem kulatiny (převážně topolové, jasanové a

lipové). Žalovaný nicméně podotknul, že na uvedené faktuře není uveden sortiment, ani dřevina. Dle žalovaného pak zbývající část objemu dříví 15,85 m³ představovala sortiment surových kmenů (převážně bříza, olše, lípa, tenčí jasan a topol, včetně větví), ke kterému daňový nebo jiný doklad (např. výrobní, či odvozní lístek) chybí, resp. dle názoru žalovaného nebyl žalobcem účelově předložen.

17. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
18. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 14. 12. 2015, č. j. ČIŽP/48/OOP/SR01/1512137.005/15/OKM, byla žalobci jako fyzické osobě podnikající uložena pokuta ve výši 20.000 Kč za spáchání správního deliktu dle ust. § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny, kterého se žalobce dopustil tím, že na konci března 2015 na pozemcích parc. č. X a X, vše v k. ú. [REDAKCE], nechal pokácet bez povolení orgánu ochrany přírody celkem 45 ks dřevin rostoucích mimo les s obvodem kmene ve výšce 130 cm nad 80 cm nad zemí, čímž se dopustil porušení ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny. Dále byla žalobci prvostupňovým rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.
19. Žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 8. 2016, č. j. 8977/ENV/16,254/570/16, zamítl odvolání žalobce jako podnikající fyzické osoby proti prvostupňovému rozhodnutí a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
20. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že v průběhu správního řízení byla správním orgánem prvního stupně dostatečně prokázána souvislost mezi podnikatelskou zemědělskou činností žalobce (uvolnění trvalého travního porostu) a nepovoleným kácením dřevin rostoucích mimo les; dostatečné důkazní prostředky poskytl sám žalobce ve svém vyjádření v protokolu z kontroly ČIŽP ze dne 7. 7. 2015, ve kterém osobně potvrdil, že předmětné kácení provedl z důvodu zasahování stromů do travního porostu. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí dále zabýval odpovědností žalobce, kterou v uvedeném případě shledal jako objektivní.
21. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí došlo v řízení před správním orgánem 1. stupně k chybě v číslování dřevin, když v pracovním zápisu bylo zjištěno 46 ks dřevin, v protokolu, č. j. ČIŽP/48/OOP/1512137.001/15/OKM, bylo chybně uváděno 45 ks dřevin. K chybě v číslování došlo doplněním chybějící dřeviny (jasan průměr 54 cm) do tabulky. Tato chyba a stejně tak ani chyba ve výpočtu obvodu ve výšce 130 cm nad zemí u lípy č. 38, kdy byl nicméně průměr kmene uveden správně, nemají vliv na zákonnost rozhodnutí. Zákon o ochraně přírody a krajiny a vyhláška č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení mezi jednotlivými druhy dřevin nerozlišují, pouze stanovují obvod kmene ve výšce 130 cm, kdy od stanoveného obvodu platí povinnost vydání povolení ke kácení veškerých druhů dřevin. Dle žalovaného se jedná o účelová tvrzení žalobce, když žalobce ve svém odvolání nejprve uvádí, že jej stav balastních porostů na mezi jeho pozemku za posledních deset let návštěv nezajímá, a přitom žalobce zná druhové složení dřevin na svých pozemcích, a to včetně informace, že na předmětných pozemcích nikdy nerostl buk lesní. Správní orgán prvního stupně z metodiky pro zjištění

objemu pokácených dřevin svým výpočtem dovodil, že doložený objem těžby 29 m³ je neadekvátní, jestliže byly káceny jenom stromy s průměrem menším než 20 cm. Žalovaný shrnul, že hodnověrnost předmětných zjištění ČIŽP nebyla žalobcem průkazně vyvrácena.

22. Žalovanému je známo, že s místem kácení sousedí další pozemky ve vlastnictví žalobce (čtyři pozemky). Některé jsou velmi úzké a nejsou v terénu vytýčeny, na dvou z nich se dle leteckých snímků nenacházely větší dřeviny. Správní orgán tak v prvostupňovém rozhodnutí uvedl pouze ty pozemky, na kterých byla dle leteckých snímků největší část porostu a dřeviny vyžadující povolení ke kácení. Žalovaný dále uvedl, že ČIŽP při šetření dne 4. 8. 2015 napočítala celkem 30 pařezů s průměrem menším než 30 cm, které byly počítány na celé pokácené ploše za přítomnosti dvou inspektorů ČIŽP. ČIŽP počítala pařezy s průměrem 10 – 30 cm s ohledem na to, že kubírovací tabulky pro objem kulatiny s menším průměrem nepočítají a kmeny o průměru několika cm jsou zanedbatelné. Je možné, že by se žalobce počtu 115 stromů menšího průměru dopočítal, kdyby sečetl všechny pařezy o průměru 1 – 30 cm, nicméně by nedosáhl objemu 29 m³.
23. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí i pro kácení vícekmenných dřevin platí zákonná ustanovení. K tomu žalovaný odkázal na Společné sdělení odboru legislativního a odboru ekologie krajiny a lesa ke způsobu měření obvodu vícekmenných stromů, zveřejněné ve Věstníku Ministerstva životního prostředí č. 4/2007 pod č. 1. Ve věci kácení dřevin bez povolení orgánu ochrany přírody není podstatné, pro jaký účel byly dřeviny káceny.
24. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí byly pokáceny pouze podlimitní dřeviny s průměrem max. 20 cm pro zpracování na palivo. ČIŽP dne 4. 8. 2015 zdokumentovala podlimitní pařezy (30), a tedy faktura společnosti [REDAKCE] s. r. o. na 8 hodin merlo manipulace a práce s koněm by byla za pokácení pouze 30 podlimitních stromů o průměru 20 cm a jejich pořezání nelogická. Dle žalovaného použití koní na stahování kmenů dokazuje zpracování vzrostlých dřevin na pořez. Koleje od techniky odvážející dřevní hmotu a koleje, kudy byly stahovány kmeny za pomoci koní na naložení, jsou zřejmé z leteckého snímku z roku 2015 (www.mapy.cz). Žalovaný uvedl, že se ztotožnil s názorem prvostupňového orgánu, že stav louky neodpovídal stahování kmenů o průměru 20 cm a méně. Žalovaný k tvrzení žalobce, že mu bylo při černé těžbě odcizeno 46 dřevin, které by měly hmotu 44 m³, uvedl, že není možné, aby si žalobce při polních pracích (seč min. 2 x ročně) nevšiml odcizení 44 m³ dřevní hmoty.
25. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí byla předmětná lokalita v minulosti polní cestou lemovaná stromy, což vyplývá z leteckého snímkování, které dokládá, že pokácené dřeviny nebyly všechny náletového charakteru a tvořily kulturní, historickou a estetickou dominantu místa. Žalobce mohl za účelem obnovy trvalého travního porostu pokácet náletové dřeviny zasahující do louky. Pokácením předmětných dřevin byla nedovoleně změněna část přírody chráněná zákonem a došlo k podstatnému a trvalému snížení ekologických a estetických funkcí plněných dřevinami před pokácením v předmětné oblasti. Na vykácené pozemky po obou stranách navazuje zapojený porost a vytvořením proluky došlo k narušení estetické funkce lokality. Žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí netvrdil, že by šlo o lokalitu v systému územního plánování (ÚSES), nebo o lokální, či nadregionální biokoridor; pouze prvostupňový orgán konstatoval, že prolukou došlo k narušení napojení na les. K tvrzení žalobce, že na předmětných

pozemcích byly ponechány jedinci cenných dřevin, žalovaný uvedl, že z místního šetření a z dostupných map je zcela zřetelné, že na jednom z pozemků bylo na pravé straně ponecháno pouze několik dřevin a ve zbytku byl veškerý porost pokácen. Žalovaný nesouhlasil s tvrzenou spontánní přirozenou obnovou, jež dle žalobce místy dosahuje až 1 m, neboť nová obnova dosáhne výšky a stáří okolního porostu až v dlouhodobém horizontu.

26. Dle odůvodnění napadeného rozhodnutí je žalobce zemědělským podnikatelem, kdy mezi jeho ekonomické činnosti patří i lesní hospodářství a jiné činnosti v lesnictví a dále pěstování plodin a podpůrná činnost pro rostlinnou a živočišnou výrobu. Předmětné dřeviny byly pokáceny za účelem lepšího obhospodařování zemědělské půdy, tedy v souvislosti se zemědělskou činností ve smyslu ust. § 88 zákona o ochraně přírody a krajiny.
27. Žalovaný se v závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval výší uložené pokuty a shledal ji jako přiměřenou deliktnímu jednání. Pokuta byla uložena oprávněně a byla stanovena při spodní hranici zákonného rozpětí; ČIŽP též přihlédla k polehčujícím okolnostem.
28. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě, podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 zákona č. 150/2000 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“); rozhodoval přitom ve věci bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce a žalovaný k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a ve smyslu ust. § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. se tak má za to, že oba účastníci řízení k rozhodnutí bez nařízení jednání udělili souhlas. Městský soud shledal, že žaloba není důvodná.
29. Podle ust. § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny uloží orgán ochrany přírody pokutu až do výše 1 000 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě při výkonu podnikatelské činnosti, která se dopustí protiprávního jednání tím, že poškodí nebo zničí bez povolení dřevinu nebo skupinu dřevin rostoucích mimo les.
30. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se při stanovení výše pokuty přihlíží k závažnosti protiprávního jednání a k rozsahu hrozící nebo způsobené újmy ochraně přírody a krajiny.
31. Podle ust. § 8 odst. 1 věty první a druhé zákona o ochraně přírody a krajiny je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.
32. Podle odst. 3 citovaného ustanovení není povolení třeba ke kácení dřevin se stanovenou velikostí, popřípadě jinou charakteristikou. Tuto velikost, popřípadě jinou charakteristiku stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

33. Podle ust. § 3 písm. a) vyhlášky č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 189/2013 Sb.“), se povolení ke kácení dřevin, za předpokladu, že tyto nejsou součástí významného krajinného prvku (§ 3 odst. 1 písm. b) zákona), náhradní výsadby (§ 9 odst. 1 zákona) nebo stromořadí, podle § 8 odst. 3 zákona nevyžaduje pro dřeviny o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí.
34. Městský soud v Praze předně uvádí, že žalobce byl postižen za spáchání správního deliktu dle ust. § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném do 30. 6. 2017, kterého se měl dopustit tím, že na konci března 2015 nechal na pozemcích parc. č. X a X, vše v k. ú. [REDAKCE], pokácet bez povolení orgánu ochrany přírody celkem 46 ks dřevin rostoucích mimo les s obvodem kmene ve výšce 130 cm nad 80 cm nad zemí, čímž se měl dopustit porušení ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.
35. S ohledem na novou právní úpravu správního práva trestního, účinnou od 1. 7. 2017, Městský soud v Praze *ex offio* provedl posouzení příznivosti nové právní úpravy (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013 – 46; všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Městský soud v Praze porovnal právní úpravu správního trestání účinnou před tímto datem (tj. účinnou v době spáchání správního deliktu a účinnou v době jeho pravomocného správního potrestání prvostupňovým orgánem a žalovaným jako odvolacím orgánem) s novou právní úpravou správního trestání prizmatem, zda je pozdější právní úprava pro žalobce příznivější (§ 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Městský soud shledal, že nová právní úprava není pro žalobce příznivější. Co se týče sankcionování správního deliktu fyzických osob podnikajících (nyní podle citovaného ustanovení přestupku), pro žalobce se v tomto ohledu ničeho nezměnilo. Nedošlo ke změně v tom smyslu, že by správní potrestání žalobce mohlo být pro něj nově příznivější, ať už v otázce vymezené skutkové podstaty správního deliktu, resp. přestupku, nebo i v otázce maximální možné výše ukládané pokuty a lhůty, kdy ji lze uložit.
36. Co se týče odpovědnosti vznikající na základě ust. § 88 zákona o ochraně přírody a krajiny, je tato odpovědnost objektivní. V takovém případě se pak jedná o odpovědnost za následek – bez ohledu na zavinění. Otázka zavinění se tak v tomto případě vůbec nezkoumá. Je ovšem třeba zkoumat naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty; těmi jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Příčinná souvislost (*kauzální nexus*) představuje vztah mezi protiprávním jednáním jako příčinou a škodlivým následkem, který je právě tímto jednáním vyvolán (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2011, č. j. 1 As 86/2011 – 50).
37. Městský soud v Praze poté přistoupil k vypořádání jednotlivých žalobních námitek. Městský soud se nejprve zabýval námitkou žalobce, že v řízení nebyly dostatečně zjištěny všechny rozhodné skutečnosti a že závěry správního orgánu učiněné z provedených důkazů neodpovídají skutkovým okolnostem. Žalobce namítal, že se protiprávního jednání nedopustil, pouze nechal na svých pozemcích pokácet dřeviny, které nevyžadují předchozí souhlas orgánu ochrany přírody; došlo pouze k vyřezání pařezového prostoru. Dle žalobce zjištěné pařezy dřevin nadlimitních rozměrů zřejmě pochází z dřívější neoprávněné těžby

neznámé osoby. Dle žalobce nedošlo k pokácení 45 ks nadlimitních a 30 ks podlimitních stromů, ve skutečnosti se jednalo o 160 ks podlimitních dřevin, které v součtu tvořily objem kubatury 29 m³. Žalobce namítal, že zjištěná kubatura 29 m³ neodpovídá 45 nadlimitním dřevinám, protože ta by dle Tabulek pro stanovení hmot porostů jednotlivých hmotových křivek ve skutečnosti představovala kubaturu 44 m³. Dle žalobce se správní orgány nevypořádaly s otázkou, kde je chybějících 15 m³ (tedy 1/3 tvrzené výše těžby).

38. Městský soud v Praze nejprve ověřoval, zda správní orgány ve věci zjistily skutkový stav v rozsahu potřebném pro rozhodnutí tak, že němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu).
39. Správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že dne 8. 7. 2015 provedl na předmětných pozemcích parc. č. X a X, vše v k. ú. [REDAKCE], inspekční šetření. Předmětné pozemky se nacházejí ve vzdálenosti přibližně 40 m jihovýchodně od silnice mezi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Na horních okrajích předmětných pozemků (druh pozemku – trvalý travní porost) byly zjištěny pokácené dřeviny. Na místě byly změřeny pařezy větších stromů (k tomu správní orgán prvního stupně odkázal na tabulku) a také byla pořízena fotodokumentace. V uvedené lokalitě byly ponechány tři oddenkové části vícekmennů a slabší dřevní hmota. Silnější dřevní hmota byla z místa odvezena. Na pozemcích bylo nahodile ponecháno několik nepokácených dřevin o průměru kmenů do 20 cm. Správní orgán prvního stupně dále uvedl, že dle stavu řezných ploch pařezů a větví ponechaných na lokalitě došlo k provedení zásahu na jaře 2015. V průběhu šetření nebyl nikdo v dané lokalitě zastížen.
40. Správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí dále uvedl, že dotazem na Obecním úřadu ve Velkých Losínách zjistil majitele předmětných pozemků – žalobce. Dále zjistil, že majitel pozemků (žalobce), ani jiná osoba nepožádali orgán ochrany přírody o povolení ke kácení dřevin.
41. Správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí dále uvedl, že s žalobcem byl poté sepsán protokol o kontrole č. j. ČIŽP/48/OOP/1512137.001/15/OKM, jež podepsal. Do protokolu žalobce uvedl, že kácení nechal provést z důvodu zasahování stromů do travního porostu, který zemědělsky obhospodařuje. Dále žalobce uvedl, že o kácení informoval firmu Lesy ČR s. p. a bylo mu sděleno, že dřeviny na svém pozemku může pokácet.
42. Ze zmíněné tabulky (Tab. 1: Výčet konkrétních nadlimitních dřevin) správní orgán prvního stupně učinil závěr, že bylo neoprávněně (tzn. bez rozhodnutí o povolení kácení dřevin vydaného příslušným orgánem ochrany přírody) pokáceno 45 ks dřevin, jejichž obvod kmene ve výšce 130 cm byl větší než 80 cm.
43. K tomu městský soud uvádí, že uvedená zjištění správního orgánu prvního stupně mají oporu ve správním spisu. Správní orgán prvního stupně ve věci opatřil dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí a z těchto nashromážděných podkladů učinil správné skutkové závěry. Z protokolu o kontrole ze dne 8. 7. 2015 a z pořízené dokumentace (založeno na č.l. 6/1 a 5/1, včetně p.v. správního spisu) městský soud zjistil, že dne 8. 7. 2015 „provedla

ČIŽP kontrolu pozemků p. č. X, X v k. ú. [REDAKCE], na kterých bylo zjištěno kácení dřevin rostoucích mimo les. Jednalo se o 45 ks dřevin s průměrem pařezu nad 30 cm. Přesný výčet dřevin a přepočet průměru bude součástí dalšího šetření. Druh předmětných pozemků je trvalý travní porost a pokácené dřeviny se nacházely na horním okraji těchto pozemků. Kontrolovaná osoba inspekci sdělila, že předmětné kácení provedla sama z důvodu zasahování stromů do travního porostu. Dále uvedla, že o kácení informovala na firmě Lesy ČR. Bylo jí sděleno, že dřeviny na svém pozemku může pokácet. Při druhém šetření na místě dne 4. 8. 2015, z něhož byl vyhotoven zápis z inspekčního šetření č. j. ČIŽP/48/OOP/1512137.002/15/OKM, ČIŽP „zmapovala a vyfotografovala pařezy pokácených stromů, které měli průměr menší než 30 cm. Bylo zjištěno, že na předmětných pozemcích se nachází cca 30 pařezů s průměrem menším než 30 cm, což je v přímém rozporu s množstvím pokácených stromů (29 m³)“. Při druhém šetření byla taktéž pořízena fotodokumentace, která není založena ve správním spise.

44. Dle názoru městského soudu ČIŽP s ohledem na svou činnost disponuje po odborné stránce dostatečně kvalifikovanými inspektory, kteří jsou na základě svých odborných znalostí schopni dostatečně vyhodnocovat dopady protiprávního jednání na přírodu a krajinu a na životní prostředí, a tedy posoudit, zda došlo k pokácení dřevin, jakého množství dřevin, o jaké konkrétního druhu dřevin se jednalo a také kdy k pokácení dřevin došlo. Stejně tak je ČIŽP po odborné stránce schopna určit obvod kmenů již pokácených dřevin ve výšce 130 cm nad zemí, tedy v terénu změřit průměry pařezů pokácených dřevin a v návaznosti na svá zjištění provést výpočet obvodu kmene dřeviny ve výšce 130 cm nad zemí. Městský soud zde pouze pro úplnost podotýká, že kontroly ČIŽP dne 8. 7. 2015 i inspekčního šetření na místě dne 4. 8. 2015 se zúčastnili vždy dva inspektoři ČIŽP.
45. Městský soud k tomu připomíná, že Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích již několikrát aproboval názor, že dovození předpokládaného obvodu pokácené dřeviny dle vzorce vycházejícího ze zjištěného průměru pařezu je metodou běžně používanou a akceptovanou též Nejvyšším správním soudem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 7 As 216/2016 – 30) a současně i metodou prakticky jedinou možnou v případech, kdy stav předmětných dřevin před kácením nebyl nijak zdokumentován (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2019, č. j. 9 As 10/2019 – 27, dále např. rozsudek ze dne 25. 9. 2019, č. j. 2 As 409/2018 – 26).
46. Městský soud tak neshledal žádná pochybení, či rozpory ve skutkových zjištěních, které ve věci provedly po odborné stránce kvalifikované osoby – inspektoři ČIŽP. Inspektoři ČIŽP předmětné pozemky dostatečným způsobem prošetřili (mj. se také zabývali stavem řezných ploch pařezů a větví ponechaných v dané lokalitě), dále na místě provedli potřebná měření pařezů a pořídili fotodokumentaci dané lokality.
47. Správní orgán prvního stupně tak na základě svých zjištění dospěl ke správnému skutkovému závěru, že žalobce nechal na předmětných pozemcích pokácet bez povolení orgánu ochrany přírody celkem 45 ks dřevin rostoucích mimo les s obvodem kmene ve výšce nad 80 cm nad zemí, k čemuž došlo na konci března 2015.
48. Jak z výše uvedeného ust. § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny ve vztahu k nyní projednávané věci vyplývá, tohoto správního deliktu se dopustí fyzická

osoba při výkonu podnikatelské činnosti tím, že bez povolení zničí dřevinu rostoucí mimo les. Dle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, kdy bližší podmínky stanoví prováděcí předpis, kterým je vyhláška č. 189/2013 Sb.

49. Správní orgán prvního stupně tak na základě svých dostatečných skutkových zjištění dospěl ke správnému závěru, že žalobce spáchal správní delikt dle ust. § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny, když na konci března 2015 nechal na předmětných pozemcích pokácet bez povolení orgánu ochrany přírody celkem 45 ks dřevin rostoucích mimo les s obvodem kmene ve výšce nad 80 cm nad zemí, čímž se dopustil porušení ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.
50. Městský soud uzavírá, že správní orgán prvního stupně ve věci dostatečným způsobem zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností (§ 3 správního řádu), který lze podřadit pod skutkovou podstatu správního deliktu, uvedenou v ust. § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny.
51. Uvedené závěry správního orgánu prvního stupně o tom, že došlo ke spáchání předmětného správního deliktu, a probované žalovaným, podporují také další důkazy. Jedním z těchto důkazů je faktura č. T20151031 společnosti [REDAKCE] s. r. o., vystavená dne 3. 7. 2015, ve které byla ve věci kácení dřevin na uvedených pozemcích vyúčtována mj. práce s koněm a merlo manipulace v délce 8 hodin. Správní orgán prvního stupně v této souvislosti správně poznamenal, že by v případě pokácení pouze 30 podlimitních stromů o průměru 20 cm a jejich pořezání byla merlo manipulace v délce 8 hodin a také práce s koněm v dobře přístupném místě kácení nelogická, neboť tvrzené pokácené dřeviny by bylo možné jednoduše naložit ručně. V řízení nebylo prokázáno nic, co by tyto úvahy správního orgánu zpochybňovalo. K tomu bude uvedeno dále. Stejně tak závěry o skutkovém stavu podporuje prvotní výpověď žalobce zachycená v protokolu o kontrole ze dne 8. 7. 2015, č. j. ČÍŽP/48/OOP/1512137.001/15/OKM, kdy žalobce v protokolu potvrdil, že předmětné kácení provedl z důvodu zasahování stromů do travního porostu. Žalobce uvedený protokol také podepsal. Předmětná faktura č. T20151031 společnosti [REDAKCE] s. r. o. vystavená dne 3. 7. 2015 a zmíněná původní výpověď žalobce zachycená v podepsaném protokolu o kontrole ze dne 8. 7. 2015, č. j. ČÍŽP/48/OOP/1512137.001/15/OKM, tak představují tzv. pomocné důkazy, jež podporují výše uvedené závěry o spáchání předmětného správního deliktu. K těmto se přidávají i letecké snímky předmětné lokality ze dne 6. 6. 2015 a z roku 2012, pořízené z internetových stránek www.mapy.cz, na které žalovaný odkázal v napadeném rozhodnutí. Jak městský soud zjistil, na leteckém snímku z roku 2015 jsou vedle kolejí od techniky jasně viditelné „rýhy“ od stahování kmenů. Dle názoru městského soudu tak tyto letecké snímky taktéž dokazují, že v dané lokalitě nebyly pokáceny pouze náletové, či jiné „podlimitní“ dřeviny, ale muselo jít právě o „nadlimitní“ dřeviny.
52. Městský soud v Praze shledal účelovou a nevěrohodnou obranu žalobce spočívající v tvrzení, že pařezy „nadlimitních“ dřevin rostoucích mimo les zřejmě pochází z dřívější neoprávněné těžby neznámé osoby, tedy že se zřejmě jednalo o krádež, o níž žalobce dříve nevěděl. Městský soud je přesvědčen, že žalobce by si musel odcizení takového množství dřevin při obhospodařování předmětných i sousedních pozemků všimnout.

53. Co se týče námitek k uvedené kubatuře 29 m³, jež dle žalobce neodpovídá 45 nadlimitním dřevinám, protože ta by dle Tabulek pro stanovení hmot porostů jednotlivých hmotových křivek ve skutečnosti představovala kubaturu 44 m³, městský soud uvádí následující. Je pravdou, že správní orgán prvního stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí k námitkám žalobce proti kontrolnímu zjištění ze dne 8. 7. 2015 nesprávně uvedl, že „[n]a předmětných pozemcích bylo ČIŽP zdokumentováno max. 30 pařezů s průměrem menším než 30 cm (tj. zhruba velikost stromu, při níž je již při kácení potřeba mít povolení). Pokud by byla tedy pravda, že byly káceny pouze stromy s průměrem menším než 20 cm, lze bezpečně výpočtem prokázat, že doložený objem těžby 29 m³ je nereálný. Každý pokácený strom se středovým průměrem 20 cm by tedy měl mít objem cca 1 m³, což by znamenalo, že jen kmen bez koruny by měl délku přes 30 m. Výpočet není přesný, protože kubírovací tabulky pro objem kulatiny mají nejvyšší výšku kmene 25 m a při středovém průměru 20 cm je maximální kubatura jedné dřeviny 0,72 m³. [...] Hrubým výpočtem za pomoci kubírovacích tabulek odpovídá doložená kubatura kácených dřevin (viz předložené faktury č. 1/5 2015 ze dne 10. 5. 2015, č. T20151031 ze dne 3. 7. 2015 a výpověď svědka) všem dřevinám na dotčených pozemcích pokácených (tzn. dřevin uvedených v tabulce výše i dřevin „podlimitních“, celkem se jednalo cca o 75 ks)“. Správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí dále nesprávně zhodnotil svá zjištění týkající se kubatury pokácených dřevin, když uvedl, že „[v]e svých výpovědích [redacted] i pan [redacted] shodně uvádějí, že byly káceny pouze dřeviny s průměrem do 20 cm. Počet pařezů, jež by tomuto průměru odpovídaly, je ČIŽP zdokumentován a je v rozporu s objemovým množstvím dřevní hmoty, uvedeným na fakturách, vystavených [redacted] panem [redacted] a firmou [redacted] s. r. o. Uvedených 29 m³ dřevní hmoty odpovídá množství dřevin uvedených ve výše uvedené tabulce konkrétních nadlimitních dřevin i dřevin „podlimitních“, celkem se jednalo o 75 ks. I v případě, že by ČIŽP ke kubatuře pokácených podlimitních dřevin přičetla oddenkové části kmenů, nedosáhne celková hmota pokácených dřevin 29 m³. Hmota oddenkové části kmenů by musela být v množství 20 – 22 m³, a to by znamenalo, že každý oddenek (50 – 100 cm) by měl kubaturu 0,5 m³, což je nereálné“. Městský soud zjistil, že v prvostupňovém rozhodnutí k tvrzenému výpočtu objemu těžby nebylo blíže nic uvedeno.
54. Žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítl, že „[k]dyby došlo k pokácení jen oněch 45 (resp. 46) dřevin, které dle zjištění [redacted] měl průměr větší než 30 cm ve výšce 130 cm nad zemí, bylo by z těchto stromů získáno dle Tabulek pro stanovení hmot porostů podle jednotných hmotových křivek (viz příloha) minimálně 44 m³. Zatímco bylo těžbou prokazatelně získáno jen 29 m³ a to hroubí ze 115 stromů menšího vzrůstu“.
55. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k tvrzenému výpočtu objemu těžby neuvedl nic bližšího, pouze k odvolacím námitkám žalobce taktéž nesprávně uvedl, že „[c]o se týká metodiky pro zjištění objemu pokácených dřevin, ČIŽP svým výpočtem dovozuje, že odvolatelem doložený objem těžby 29 m³ je, pokud byly káceny pouze stromy s průměrem menším než 20 cm, neadekvátní, s tímto postupem se odvolací orgán ztotožňuje. [...] pokud však odvolatel spočítal všechny pařezy o průměru menším než 30 cm (1 – 30 cm), je možné, že počtu zbývajících 115 stromů menšího průměru dosáhl, nikoli však objemu 29 m³“.
56. Městský soud na tomto místě musí konstatovat, že se správní orgán prvního stupně i žalovaný nedostatečným způsobem vypořádali s uvedenou námitku žalobce týkající se

uvedené kubatury pokácených dřevin. Z předmětného prvostupňového rozhodnutí a ani z napadeného rozhodnutí totiž není zřejmé, že by objem těžby 29 m³ měl odpovídat počtu „nadlimitních“ dřevin uvedených v tabulce (45 ks, příp. 46 ks) a dřevin „podlimitních“ (30 ks), tedy celkem 75 ks (resp. 76 ks) dřevin. Žalobce ve svém odvolání namítal, že jen pokácením 45 ks (příp. 46 ks) „nadlimitních“ dřevin, by z těchto stromů bylo dle Tabulek pro stanovení hmot porostů podle jednotných hmotových křivek získáno minimálně 44 m³. Žalovaný i správní orgán prvního stupně ve svých rozhodnutích k této námitce odkazovali na „výpočet těžby ČÍZP“. Jak ale městský soud v posuzované věci zjistil, ten nebyl v předmětných rozhodnutích uveden a ani nebyl ve správním spise založen.

57. Městský soud za tím účelem vyzval žalovaného, aby soudu dle ust. § 74 odst. 1 s. ř. s. předložil kompletní spisový materiál, a to zejména kubírovací tabulky (pro objem kulatiny) společně s jednotlivými výpočty objemu těžby dřevin (dřevní hmoty), na které správní orgán prvního stupně odkazuje v prvostupňovém rozhodnutí a žalovaný v napadeném rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2008, sp. zn. 1 Afs 7/2008 – 91).
58. Žalovaný městskému soudu k této výzvě zaslal spolu se svým vyjádřením ze dne 6. 8. 2020 objemové tabulky – „Hmota hroubí pro všechny věkové třídy“ pro dřeviny jasan a buk, dále kubírovací tabulky „Kubírování kulatiny – objem kulatiny bez kůry“ pro buk a dub a „hrubý výpočet dle objemových tabulek – pro nejmenší možné dosažené výšky kmenů (Hmota hroubí pro všechny věkové třídy)“. Městský soud nicméně musí konstatovat, že z předložených „tabulek“ nelze jakkoli dovodit, že by doložená kubatura 29 m³ odpovídala tvrzené kubatuře všech 75 ks dřevin (tj. 45 ks, resp. 46 ks „nadlimitních“ a 30 ks „podlimitních“ dřevin), a to na základě předloženého „hrubého výpočtu za pomoci kubírovacích tabulek“. Dle přiložené tabulky „hrubý výpočet za pomoci kubírovacích tabulek“ by totiž jen kubatura samotných 46 ks „nadlimitních“ dřevin (v tabulce chybně uvedeno dvakrát číslo 27) činila 44,85 m³. Z předložených „tabulek“ tak nelze dovozovat, že by zjištěná kubatura kácených dřevin 29 m³ odpovídala 75 ks (resp. 76 ks) dřevin (tj. 45 ks, resp. 46 ks „nadlimitních“ a 30 ks „podlimitních“ dřevin).
59. Městský soud tak uzavírá, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí trpí vadou v části, která se zabývá vypořádáním námitek žalobce, že celkové množství pokácených dřevin 29 m³ odpovídá kácení dřevin s průměrem menším než 20 cm a že výpočtem lze z doloženého objemu těžby 29 m³ ověřit, že porost na pozemcích nebyl vzrostlý a nebylo v něm silnějších stromů. Stejně tak je vadná i část odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve které žalovaný vypořádává odvolací námitky žalobce, že jen pokácením samotných 45 ks nadlimitních dřevin by bylo získáno 44 m³ objemu hmoty a že objemu těžby 29 m³ bylo dosaženo těžbou 115 ks stromů menšího vzrůstu, resp. nevypořádává námitku chybějících 15 m³ kubatury dřevin.
60. Uvedené vady prvostupňového i napadeného rozhodnutí týkající se nesprávně vypořádaných námitek ke kubatuře dřevin nicméně nemají vliv na výše uvedené skutkové závěry, že došlo ke spáchání správního deliktu, s nimiž se městský soud, jak již bylo uvedeno výše, zcela ztotožnil. Městský soud na tomto místě musí poznamenat, že ze skutkové podstaty správního deliktu upravené v ust. § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny nevyplývá, že by se mezi znaky skutkové podstaty tohoto správního

deliktu řadil také znak „objem těžby“, či „kubatura dřevin“, příp. jiné označení pro objem pokácených dřevin rostoucích mimo les. Zjištěná vada odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí nemá vliv na závěr, že došlo ke spáchání nyní posuzovaného správního deliktu. Uvedená vada odůvodnění prvostupňového rozhodnutí představuje ojedinělou vadu v jinak řádně a dostatečně zdůvodněném, logicky vystavěném a uceleném prvostupňovém rozhodnutí; uvedené platí také pro napadené rozhodnutí. Tato vada tak nemá vliv na zákonnost prvostupňového a ani napadeného rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně a stejně tak i žalovaný se dopustil pouze vady při vyvracení argumentace žalobce, nikoli vad ve zjišťování skutkových okolností a z toho učiněného závěru o skutkovém stavu.

61. Městský soud dále doplňuje, že vada v počtu pokácených dřevin, které se správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí při sestavování tabulky dopustil (chybně uvedeno 45 ks dřevin), byla v odvolacím řízení žalovaným napravena (opraveno na 46 ks dřevin). Městský soud k tomu připomíná, že správní řízení je vázáno zásadou jednotnosti a případné vady prvostupňového rozhodnutí je tak možné odstranit ještě v rámci odvolacího řízení, což se v nyní posuzované věci stalo. Jak městský soud zjistil, v prvostupňovém rozhodnutí byla uvedena tabulka s výčtem konkrétních nadlimitních dřevin obsahující čísla 1 – 45 s tím, že do tabulky bylo chybně vloženo dvakrát číslo 27, namísto správných čísel 27 a 28. Správní orgán prvního stupně tak v přehledu dřevin fakticky uvedl 46 ks dřevin, čemuž neodpovídalo číslování jednotlivých dřevin, které končilo číslem „45.“, a správní orgán prvního stupně s tímto chybným počtem 45 ks dřevin, namísto správného počtu 46 ks (tzv. nadlimitních) dřevin, nadále pracoval. Dále se správní orgán prvního stupně dopustil chyby ve výpočtu obvodu kmene ve výšce 130 cm nad zemí u lípy č. 38, nicméně průměr kmene byl již uveden správně; toto pochybení orgánu prvního stupně nicméně připustil i sám žalovaný v napadeném rozhodnutí a v napadeném rozhodnutí jej dostatečným způsobem uvedl na pravou míru. Tyto vady prvostupňového rozhodnutí tak byly napadeným rozhodnutím zhojeny.
62. Městský soud v Praze se dále zabýval námitkami, že správní orgány i přes výzvu žalobce uvedenou v jeho odvolání nevyslechly pracovníky společností, kteří prováděli následnou manipulaci se dřevem po kácení, za účelem odstranění rozporu ohledně parametrů dřevin, a že správní orgány ve svých rozhodnutích ani nijak nevyhodnocovaly výpověď svědka [REDACTED].
63. K těmto námitkám městský soud uvádí, že je neshledal důvodnými. Žalobce v průběhu správního řízení totiž provedení výslechu pracovníků společností, kteří po kácení prováděli následnou manipulaci se dřevem, nenavrl. Ze správního spisu městský soud zjistil, že žalobce ve správním řízení pouze ve svém odvolání ze dne 29. 12. 2015 uvedl, že „[d]otčený pracovník firmy [REDACTED] s.r.o. z Velkých Losin, který tuto dřevní hmotu z pozemků manipuloval, nebyl z mně neznámých důvodů předvolán.“ Toto pouhé konstatování nicméně nelze považovat za návrh žalobce na provedení důkazu výsledkem svědka. Městský soud dále uvádí, že účastníci jsou povinni dle ust. § 52 správního řádu označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgány přesto nejsou takovým návrhem účastníků vázány, vždy však provedou důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Je pravdou, že „[n]ení na libovůli správního orgánu, jakým způsobem s návrhy účastníků na provedení důkazů naloží, neboť správní orgán sice není ve smyslu § 52 správního řádu povinen

všechny důkazy navržené účastníky provést, pokud však některé z nich neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí uvést, proč se tak stalo. Správní orgán je oprávněn, ale i povinen odpovědně vážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné stav dokazování doplnit a posuzovat důvodnost návrhů stran na doplnění dokazování. Zásada volného hodnocení důkazů neznamená, že by bylo rozhodujícím orgánu dáno na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli a o které opře skutkové závěry a které opomene“ (blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009 – 48). Správní orgán ovšem v dané věci nepochybil, neboť žalobce tvrzený návrh na provedení důkazu výsledkem pracovníků společností, kteří po kácení dřevin prováděli následnou manipulaci se dřevem, ve správním řízení vůbec neuplatnil, a bylo tedy zcela na správním orgánu, zda takový důkaz provede.

64. K námitce týkající se tvrzeného nehodnocení výpovědi svědka zdejší soud uvádí, že se správní orgán prvního stupně výpovědi svědka v prvostupňovém rozhodnutí dostatečným způsobem zabýval. Správní orgán prvního stupně konkrétně na str. 5 prvostupňového rozhodnutí uvedl, co z této výpovědi relevantního pro rozhodnutí ve věci zjistil, a to že „[p]an [REDACTED] vypověděl, že všechny stromy, které pokácel, měly průměr max. 20 cm. Přesný počet nezná, jednalo se o nálet a trsy vícekmennů. Žádné velké stromy nekácel, pouze seřezal staré pařezy, které měly asi kolem 50 cm na výšku. Stromy odvětvil, nahrubo pořezal a nechal ležet na místě. Dále sdělil, že pilou pracuje asi 8 roků a je mu známo, že ke kácení dřevin mimo les je třeba povolení. V tomto případě však stromy neměly požadovaný průměr. Fakturu na 29 m³ dřeva zhotovil na základě výpočtu firmy [REDACTED] s. r. o., která pokácenou dřevní hmotu z místa odvážela“. Na následující str. 6 prvostupňového rozhodnutí správní orgán prvního stupně tuto výpověď, včetně výpovědi žalobce, zhodnotil. Konkrétně správní orgán prvního stupně uvedl, že „[v]e svých odpovědích [REDACTED] i pan [REDACTED] shodně uvádějí, že byly káceny pouze dřeviny s průměrem do 20 cm. Počet pařezů, které by tomuto průměru odpovídaly, je ČIŽP zdokumentován a je v rozporu s objemovým množstvím dřevní hmoty, uvedeným na fakturách, vystavených [REDACTED] panem [REDACTED] a firmou [REDACTED] s.r.o. [...] Jako další rozpor ve výpovědi [REDACTED] i pane [REDACTED] spatřuje ČIŽP fakturu firmy [REDACTED] s.r.o., na které je mimo manipulaci uvedena merlo manipulace v délce 8 hodin a také práce s koněm, která by byla v dobře přístupném místě kácení (louka) v případě pokácení pouze 30 podlimitních stromů o průměru 20 cm a jejich pořezání (výpověď [REDACTED]) nelogická (lze jednoduše naložit ručně)“. Městský soud v Praze tak uvedenou námitku shledal nedůvodnou.
65. Stejně tak žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal námitku žalobce ohledně tvrzených neexistenčních druhů dřevin v dané lokalitě, jež dle žalobce byly zachyceny v „zápisu kontrolního orgánu“. Městský soud v Praze musí konstatovat, že k této námitce žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 8 uvedl, že „[z]ákon a vyhláška č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení nerozlišuje jednotlivé druhy dřevin, pouze stanovuje obvod kmene ve výšce 130 cm, od kterého platí povinnost vydání povolení ke kácení u veškerých druhů dřevin“. V nyní posuzované věci tomu tak skutečně je, neboť se v předmětném řízení jedná o dřeviny nacházející se na pozemku vedeném v katastru nemovitostí jako trvalý travní porost. Odlišná situace by byla v případě dřevin rostoucích na pozemcích v zastavěném území evidovaných v katastru nemovitostí jako druh pozemku zahrada, zastavěná plocha a nádvoří nebo ostatní plocha se způsobem využití pozemku zeleň ve smyslu ust. § 3 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 189/2013 Sb., ve znění účinném do 31. 3. 2019, kdy na takových pozemcích není třeba povolení ke kácení ovocných dřevin, za

předpokladu, že tyto nejsou součástí významného krajinného prvku nebo stromořadí. O takovou situaci se ovšem v projednávané věci nejedná. Pro posouzení, zda v nyní posuzované věci došlo k předmětnému správnímu deliktu, je nerozhodné, o jaké konkrétní druhy dřevin se jednalo, neboť v této věci bylo správními orgány pouze posuzováno, zda došlo k pokácení „nadlimitních“ dřevin, aniž bylo žalobci pro jejich pokácení uděleno povolení. Městský soud k tomu doplňuje (jak již bylo uvedeno výše), že dle jeho názoru ČIŽP s ohledem na svou činnost disponuje po odborné stránce dostatečně kvalifikovanými inspektory, kteří jsou se svými odbornými znalostmi schopni správně určit jednotlivé druhy dřevin a dostatečně vyhodnocovat dopady protiprávního jednání na přírodu a krajinu a na životní prostředí.

66. Městský soud v Praze se dále zabýval námitkou žalobce, že Lesy ČR daly ke kácení dřevin souhlas, přičemž tuto námitku správní orgány neověřovaly a nijak nevyhodnocovaly. Žalobce následně svou námitku korigoval tak, že žalobce Lesy ČR o těžbě neinformoval, pouze je požádal o informaci, zda je při plánované podlimitní těžbě třeba dalšího stanoviska orgánu státní správy.
67. K tomu městský soud opětovně uvádí, že v posuzované věci se dřeviny rostoucí mimo les nacházely na pozemcích, které jsou v katastru nemovitostí evidovány jako trvalý travní porost. V takovém případě je dle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. V souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně přírody a krajiny jsou k vydání povolení ke kácení dřevin jako orgány ochrany přírody příslušné obecní úřady. O odlišnou situaci by se jednalo v případě těžby dřevin na pozemcích určených k plnění funkcí lesa (ve smyslu ust. § 3 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „lesní zákon“); v takovém případě by se těžba řídila úpravou obsaženou v lesním zákoně. Městský soud v Praze k tomu nicméně uvádí, že Lesy ČR ani nejsou orgánem státní správy lesů (viz ust. § 47 lesního zákona) a nebyla jim v této věci svěřena působnost. Lesy ČR jsou státním podnikem. Nebylo tak namístě se na Lesy ČR obracet s žádostí o informaci, zda je při plánované podlimitní těžbě třeba dalšího stanoviska orgánu státní správy. V dané věci nelze předpokládat, že státní podnik bude v této věci k odpovědi jakkoli kompetentní. S ohledem na tyto závěry městský soud uzavírá, že správní orgán prvního stupně a ani žalovaný nepochybili, když se k námitce žalobce neobrátili na Lesy ČR a žalobcova tvrzení u státního podniku neověřovali.
68. Stejně tak městský soud neshledal důvodnou námitku žalobce, že správní orgán prvního stupně provedl na předmětných pozemcích žalobce inspekční šetření v souvislosti s anonymním hlášením týkajícím se jiných pozemků – pozemků Lesů ČR, a na pozemky žalobce tak správní orgán prvního stupně vstoupil při snaze jich dosáhnout, bez oznámení a bez předchozího svolení. ČIŽP je orgánem ochrany přírody podle § 75 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, který dle ust. § 80 zákona o ochraně přírody a krajiny kontroluje, jak jsou mj. fyzickými osobami dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí týkající se ochrany přírody a krajiny. Na samotný výkon předmětného správního dozoru se subsidiárně užije zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“). Dle ust. § 5 odst. 1 kontrolního řádu kontrolní orgán zahajuje kontrolu *ex offio*, tj. z úřední povinnosti, je tak zcela na rozhodnutí kontrolního orgánu, zda určitou kontrolu zahájí, či nikoli. ČIŽP jako kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly

oprávněna vstupovat na pozemky, jež vlastní nebo užívá žalobce jako kontrolovaná osoba, je-li to nezbytné k výkonu kontroly (ust. § 7 věta první kontrolního řádu). Správní orgán prvního stupně tak v případě provedené kontroly na předmětných pozemcích žalobce nepochybil.

69. Městský soud v Praze neshledal důvodnou ani námitku žalobce týkající se tvrzení žalovaného, že k seřezávání pařezů je třeba platného povolení dle Věstníku MŽP č. 4/2007.
70. K této námitce městský soud uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí ve vztahu k problematice kácení vícekmenných dřevin konstatoval, že „[p]okud se jedná o kácení vícekmenných dřevin, i pro tyto platí zákonná ustanovení“. V souvislosti s jejich kácením žalovaný odkázal na „Společné sdělení odboru legislativního a odboru ekologie krajiny a lesa ke způsobu měření obvodu vícekmenných stromů“, zveřejněném ve Věstníku Ministerstva životního prostředí č. 4/2007 pod č. 1, které upravuje možnost zjišťování charakteristik, kdy je již ke kácení těchto dřevin zapotřebí platného povolení. K tomu městský soud uvádí, že v případě výše uvedeného „Společného sdělení“ se fakticky jedná o metodický pokyn, který představuje vnitřní předpis, sloužící „ke konkretizaci nebo výkladu obecně závazných předpisů vyšší právní síly, tj. zejména zákonů a vyhlášek, za splnění požadavku, že nevybočují z mezí daných těmito obecně závaznými předpisy, tzn. že nemohou být s těmito předpisy v rozporu“ (blíže rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2007, sp. zn. 30 Cdo 3255/2006). Městský soud neshledal, že by závěry žalovaného, který ve vztahu k problematice kácení vícekmenných dřevin v napadeném rozhodnutí na tento vnitřní předpis v úplné obecnosti odkázal, jakkoli odporovaly obecně závazným předpisům vyšší právní síly. Městský soud tak ani tuto námitku neshledal důvodnou.
71. Městský soud se také zabýval námitkami žalobce, podle kterých nebylo nelogické pro vytěžení 30 ks podlimitních dřevin fakturovat 8 hod. práce, včetně práce s koněm. Dle žalobce správní orgány bagatelizovaly prudkost svahu terénu; předmětné pozemky dle žalobce mají svažitost 16 – 18° a dojezdovou vzdálenost větší než 50 m od komunikace. Žalobci také nebylo známo, jak správní orgány definují rozdíl mezi pozemkem, po němž se stahují podlimitní a nadlimitní kmeny.
72. K tomu městský soud uvádí následující. Jak již bylo uvedeno výše, ve věci bylo prokázáno, že na předmětných pozemcích došlo k pokácení 45 ks nadlimitních dřevin. Použití koně pro stahování takového počtu nadlimitních dřevin a stejně tak vyúčtovaná práce společností [redacted] s. r. o. – merlo manipulace v délce 8 hodin zapadá do celkového obrazu zjištěného skutkového stavu a dokresluje skutkové okolnosti spáchaného správního deliktu. Dle fotografií (č. l. 5/1, 6/1, včetně p. v., správního spisu) a i části fotomap (př. 7 1/2, 1/3 správního spisu) založených ve správním spisu je zřejmé, že se předmětné pozemky skutečně nachází v lehce svažitém terénu, nicméně tento terén není natolik prudký a nedostupný, aby i v případě těžby „podlimitních“ dřevin odůvodňoval užití koně, byť to nelze zcela vyloučit. Faktura č. T20151031 společnosti [redacted] s. r. o. vystavená dne 3. 7. 2015 nicméně ve spojení s dalšími důkazy uvedené skutkové závěry o spáchání správního deliktu podporuje; věrohodnost předmětné faktury nebyla v řízení rozporována a městský soud tak nemá žádné rozumné důvody o její věrohodnosti a její celkové vypovídací hodnotě jakkoli pochybovat. Městský soud uvedené námitky žalobce shledal nedůvodnými.

73. Městský soud v Praze se dále zabýval námitkou žalobce ohledně vyhodnocení míry narušení estetické a ekologické funkce předmětných dřevin před jejich skácením a z toho dovozované míry závažnosti deliktu, která dle žalobce přesahuje hranici přiměřenosti správního posuzování a neodpovídá realitě. V uvedeném případě se dle žalobce nejednalo o kulturní, historickou a estetickou dominantu místa. Žalobce dále namítal, že v roce 2014 byla na vedlejším pozemku v obdobném rozsahu provedena těžba vlastníkem vedlejšího pozemku; jestliže tato skutečnost nebyla z leteckého snímkování zřetelná, snímky nemohou sloužit jako důkaz. Žalobce namítal, že původní porost byl dle leteckých snímků z roku 1953 velmi omezený a celá lokalita měla jiný krajinný charakter.
74. K těmto námitkám městský soud předně připomíná, že orgán ochrany přírody za správní delikt dle ust. § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny může uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Při stanovení její výše správní orgán dle ust. § 88 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny přihlíží k závažnosti protiprávního jednání a k rozsahu hrozící nebo způsobené újmy ochrany přírody a krajiny.
75. Jak městský soud v nyní posuzované věci zjistil, správní orgány se v předmětných rozhodnutích při stanovení výše pokuty z obecného hlediska dostatečným způsobem zabývaly otázkou závažnosti protiprávního jednání a rozsahu hrozící nebo způsobené újmy ochrany přírody a krajiny (ve smyslu ust. § 88 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny). Správní orgán prvního stupně se k této otázce podrobně vyjádřil na str. 7 prvostupňového rozhodnutí, kdy správní delikt posoudil jako středně závažný; konkrétně posoudil závažnost protiprávního jednání jako střední a újmu způsobenou přírodě jako závažnou. Správní orgán prvního stupně se v prvostupňovém rozhodnutí zabýval jednotlivými přítěžujícími a polehčujícími okolnostmi, dále hodnotil charakter dané lokality jako celku a posoudil předmětné dřeviny z hlediska jejich zdravotního stavu, vzrůstu a místa, jako kulturní, historickou a estetickou dominantu; přitom správní orgán prvního stupně vycházel z leteckého snímkování z roku 1953, podle kterého předmětné dřeviny zčásti lemovaly původní polní cestu; nejednalo se o náletové dřeviny. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 9 dále uvedl, že by za účelem obnovení trvalého travního porostu stačilo pokácet pouze náletové dřeviny zasahující do louky. Pokácením předmětných dřevin došlo k nedovolené změně části přírody chráněné zákonem, čímž bylo způsobeno podstatné a trvalé snížení ekologických a estetických funkcí, které v dané lokalitě před pokácením tyto dřeviny plnily. Vykácené pozemky na obou stranách navazují na zapojený porost; vytvořením proluky byla narušena estetická funkce lokality. Žalovaný upřesnil, že správní orgán prvního stupně v prvostupňovém rozhodnutí neuváděl, že by se jednalo o lokalitu v systému územního plánování (ÚSES), ani že by se jednalo o biokoridor. Žalovaný dále k odvolacím námitkám žalobce v napadeném rozhodnutí uvedl, že dle místního šetření a z dostupných map je zřejmé, že na pozemku parc. č. X, v k. ú. [REDAKCE], bylo ponecháno pouze několik dřevin na pravé straně pozemku, na zbytku byl veškerý porost pokácen. Žalovaný také vyjádřil nesouhlas s tvrzením žalobce, že na pozemcích dochází ke spontánní přirozené obnově, neboť nová obnova porostu dosáhne výšky a stáří okolního porostu až v dlouhodobém horizontu. Takto provedené posouzení závažnosti protiprávního jednání a rozsahu způsobené újmy ochrany přírody a krajiny ve smyslu ust. § 88 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny shledal městský soud v obecnosti jako dostatečné. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí

také vypořádal s dílčí odvolací námitkou žalobce, že „je zmatečný odkaz na letecká snímkování z roku 1953, kde je patrný naprosto jiný krajinný ráz lokality a okolí“, byť poněkud úsporným způsobem. Žalovaný z leteckého snímkování z roku 1953 dovozoval, že předmětná lokalita byla v minulosti polní cestou lemovanou stromy; pokácené dřeviny nebyly všechny náletového charakteru a tvořily kulturní, historickou a estetickou dominantu místa. Městský soud k tomu doplňuje, že z porovnání leteckých snímků z roku 1953 a z roku 2009 (př. 1/4 a 1/5 správního spisu) je zřejmé, že předmětné dřeviny skutečně vytvářely souvislý porost, lemující polní cestu, jež v dané lokalitě tvořil dominantu. Městský soud musí dále konstatovat, že žalobce v řízení ničím neprokázal svá tvrzení, že v roce 2014 byla na vedlejším pozemku v obdobném rozsahu provedena těžba panem Čěškou (vlastníkem uvedeného pozemku), z čehož žalobce dovozoval, že pokud tato skutečnost nebyla z leteckého snímkování zřetelná, nelze snímky použít jako důkaz. Městský soud tak tyto námitky neshledal důvodnými.

76. Městský soud v Praze tak uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, Městský soud v Praze proto žalobu zamítl jako nedůvodnou.
77. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné účelné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 6. října 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.